© Copyright 2013 Dagblad De Limburger / Limburgs Dagblad.
Het auteursrecht, ook ten aanzien van artikel 15 AW, wordt uitdrukkelijk voorbehouden. Vrijdag, 25 oktober 2013.

BEELDENDE KUNST

- Appie Drielsma werd op 3 november 1937 geboren in een slagersgezin in Maastricht.
- Drielsma kreeg zijn opleiding aan de Maastrichtse Stadsacademie bij Albert Meertens en aan de Jan van Eyck Academie bij Frederico Carasso.
- Drielsma ontwierp een groot aantal monumenten zoals het Nationaal Monument in Mauthausen, het Old Hickory Monument in Maastricht. Ook is hij de ontwerper van de bronzen poorten van de Sint Servaas en de deuren van de voormalige synagoge in Meerssen.

Nederigheid en inkeer

'De imposante stenen, geometrisch abstracte vormen met hun open restvolumes, weerspiegelen de zwaarte van de herinnering aan de Shoah en tegelijk een zuivere orde, die tot nederigheid en inkeer stemt.' **Tekst folder bij expositie**

Appie Drielsma compleet

In het provinciehuis is een tentoonstelling met werk van Appie Drielsma te zien. Een inkijk in de speelse vormexperimenten van de beeldend kunstenaar.

door **Caspar Cillekens**

Appie Drielsma en zijn vrouw Gemma bij een serie sokkels in het Gouvernement. foto **Loraine Bodewes**

Drielsma compleet. Dat was misschien een pakkender titel geweest voor de expositie over het werk van de Maastrichtse beeldend kunstenaar Appie Drielsma in het Gouvernement aan de Maas. Bezoekers van de tentoonstelling, zo vertelt conservator moderne kunst van de provincie Limburg Ad Himmelreich, zeiden nu pas een compleet beeld van Drielsma's idioom te hebben. Dat heeft zowel een constructief-geometrisch element zoals tot uiting komend in zijn monumentale werken die veelal met de Holocaust/Tweede Wereldoorlog te maken hebben (zoals het Nationaal Monument in voormalig concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk) alsmede een plastisch organisch element dat vooral in zijn portretten tot uiting komt.

Appie Drielsma Massa, restvorm en licht, zoals de expositie heet, is geen overzichtstentoonstelling in de eigenlijke zin van het woord. Door een diapresentatie kan de bezoeker de ontwikkeling van de beeldend kunstenaar volgen, maar de expositie draait vooral om de manier waarop Drielsma speelt met zijn 'basisgegevens', met zijn volumes. Mede aanleiding voor de expositie was de herinrichting van de centrale hal in het Gouvernement. Dertig sokkels zijn door de Jan van Eyck Academie gemaakt voor de herinrichting. De sokkels zijn geënt op de geometrische vormen van bekende sculpturen van de kunstenaar zoals het Old Hickory Monument bij het provinciehuis (ter herinnering aan het oversteken van de Maas door het Amerikaanse leger). De sokkels kunnen gebruikt worden bij toekomstige exposities, maar vormen zelf ook weer een kunstwerk.

Belangrijk in het monumentale werk van Appie Drielsma is de lichtinval. De kunstenaar en zijn vrouw Gemma gaan vaak kijken in Zuid-Limburg hoe het licht valt in een van zijn werken in de openbare ruimte. Dat spelen met licht komt ook weer terug in recent werk, zoals de foto's met de lichtlijnen in zijn tuinhuisje of zijn serie over de nieuwe, licht doorlatende dakconstructie van het Museum aan het Vrijthof in zijn woonplaats Maastricht.

In veel van zijn monumentaal werk dat herinnert aan de Holocaust verwerkt Drielsma tekst. Namen van vermoorde Joden, maar ook woorden als masker en omhulsel. Maskers associeert Drielsma, die als Joods jongetje de vervolging van de nazi's overleefde door onder te kunnen duiken in Maastricht, met bescherming.

Drielsma is een breed opgeleide kunstenaar. Graficus, ontwerper van (eigen) meubels. Werk uit de afgelopen tien jaar zoals *EL*, een referentie aan zijn moeder die op de markt stond met een el (een oude textielmaat), verraadt de invloed van moderne computertechniek.

▶ *EL* is een kunstwerk op zich, een eerbetoon aan zijn moeder, die met een el op de markt stond.

EL is een kunstwerk op zich, een eerbetoon aan zijn moeder. Een autonoom werk met zeggingskracht dat je overigens niet ontwaart als je als bezoeker niet vanuit een bepaalde hoek naar het werk kijkt.

De speelse vormelementen, zo kenmerkend voor het werk van Appie Drielsma, komen ook weer terug in recent werk, zoals ontwerpen voor een (theater)decor.

De vormexperimenten van Drielsma hebben iets 'muzikaals'. Misschien niet zo verwonderlijk voor een beeldend kunstenaar die zelf een groot jazz-liefhebber is en wiens echtgenote celliste is.

Slechts een enkel werk in de tentoonstelling, een opengewerkt hoofd, stamt uit het eind van de jaren zestig toen de kunstenaar de volumes van zijn portretkoppen begon open te werken. Het was de tijd dat Drielsma het brons als basismateriaal begon in te ruilen voor aluminium. Met verve vertelt hij over hoe het aluminium krimpt als het ontwerp gegoten wordt. Speelser materiaal dan brons. En - niet onbelangrijk- aluminium versterkt de autonome werking van het beeld.

Appie Drielsma Massa, vorm en licht, Gouvernement aan de Maas, Maastricht, nog te zien tot en met 13 december.